Pracownia programowania (2025) - Kolokwium 1 - Zestaw A11 (przykładowy)

Zasady kolokwium:

- Obowiazuje regulamin zajęć.
- Czas: 60 minut (ew. jak zostanie czasu do końca zajęć, to można zostać).
- Łącznie do zdobycia max 40 punktów. Próg zaliczenia: 25 pkt (bez innych punktów).
- Kolokwium należy wykonać na komputerach zamontowanych na stałe w pracowniach.
- Student przesyłając rozwiązania oświadcza, że rozwiązał je samodzielnie.
- W trakcie kolokwium nie można korzystać z żadnych materiałów pomocniczych w żadnej formie. Wszelkie kody powinny być napisane manualnie bez wspomagania się dodatkami automatycznie generującymi kod (np. Copilot, chat GPT itp.).
- Publikowanie poleceń i rozwiązań w internecie jest zabronione do czasu napisania kolokwium przez wszystkie grupy ćw.
- Kod musi się kompilować, aby był sprawdzany.
- Kod zakomentowany nie będzie sprawdzany.
- W trakcie kolokwium zostanie udostępniony przez prowadzącego pendrive. Zawartość pendrive będzie może zawierać pliki pomocnicze do poleceń. Udostępniony będzie w celu zgrania rozwiązań. Umieszczenie poleceń na pendrive powinno odbyć się w czasie kolokwium.
- Rozwiązania po czasie mogą nie być sprawdzane.
- O ile nie zaznaczono w poleceniu inaczej, każdą z funkcji należy wywołać co najmniej jeden raz (może być bardzo trywialnie).
- Należy przestrzegać nazw funkcji i kolejności argumentów w poleceniach.
- Warto zwracać uwagę na typ zwracany funkcji jeśli metoda ma "coś" zwrócić, będzie to wskazane w poleceniu.
- W rozwiązaniach nie należy wykonywać nadmiarowych czynności, niewskazanych w poleceniu w ramach samodzielnie zdefiniowanej funkcji. Dodatkowe czynności mogą odbywać się w main. O ile w poleceniu nie zaznaczono inaczej, w rozwiązaniu można stworzyć funkcje pomocnicze.
- Po kartkach z poleceniami można pisać i traktować jako brudnopis.
- W rozwiązaniach należy uwzględniać dobre praktyki omawiane na wykładzie, o ile polecenie nie mówi coś innego.
- Format rozwiązania:
 - każde rozwiązania w osobnym pliku z rozszerzeniem.
 - nazwa plików: zad1.c, zad2.c, zad3.c, zad4.c
 - Zadania powinny być umieszczone w archiwum .zip na udostępnionym pendrive.
 - Nazwa archiwum powinna być wg schematu
 NUMERZESTAWU_NUMERALBUMU.zip
 gdzie numer zestawu znajduje się na górze kartki z poleceniami. np. A23_123456.zip
- Odstępstwa od zasad są możliwe jedynie po uzyskaniu wcześniejszej zgody na tzw. alternatywne sposoby zaliczeń.

1. Napisz program, który wczytuje ze standardowego wejścia dwie liczby całkowite n i m (zakładamy, że n < m) i wypisuje na standardowym wyjściu iloczyn liczb nieparzystych z przedziału od [n, m].

Przykładowe wejście:

3 7

Przykładowe wyjście:

105

Punktacja: 10 pkt.

2. Napisz funkcję find_max_pointed_numbers, która ma dwa argumenty. Pierwszym argumentem jest wskaźnik num1 na stałą wartość typu double, a drugim argumentem jest stały wskaźnik num2 na zmienną typu double. Funkcja find_max_pointed_numbers ma zwrócić liczbę zawierającą większą wartość spośród wartości wskazywanych przez pierwszy i drugi wskaźnik. Stwórz przypadek testowy dla funkcji.

Przykładowa sytuacja przed wywołaniem funkcji:

Nazwa zmiennej	Wartość zmiennej	Adres zmiennej
a	4.2	0x00204
b	-3.4	0x00338

Funkcja ma zwrócić dla powyższych danych 4.2.

Punktacja: 10 pkt.

3. Napisz rekurencyjną funkcję $sequence_value_d$, która dla otrzymanej w argumencie nieujemnej liczby całkowitej n zwraca wartość elementu o indeksie n ciągu zdefiniowanego w następujący sposób:

$$d_0 = 3$$

$$d_n = d_{n-1} - 3, n\text{-parzyste},$$

$$d_n = 2 \cdot d_{n-1} + 4, n\text{-nieparzyste}.$$

Stwórz dwa przypadki testowe.

Początkowe wartości:

\overline{n}	0	1	2	3	4	5
$\overline{d_n}$	3	10	7	18	15	34

Punktacja: 10 pkt.

4. Napisz funkcję, która otrzymuje cztery argumenty: dodatnią liczbę całkowitą n, n-elementowe tablice tab1 i tab2 oraz n-elementową tablicę tab3 o elementach typu double. Funkcja powinna obliczać iloczyn elementów tablic tab1 i tab2 o tych samych indeksach i zapisywać wyniki do tablicy tab3. Stwórz przypadek testowy dla funkcji.

Punktacja: 10 pkt - gdy rozwiązanie w całości oparte na wskaźnikach. 7 pkt - gdy rozwiązanie bazuje na notacji tablicowej (przez nawiasy kwadratowe). W przypadku rozwiązania mieszanego, maksymalna liczba punktów może być zmienna.

Przykładowe tabele przed wywołanie funkcji:

tab1

Indeks	0	1	2
Wartość	2.0	4.0	6.0

tab2

Indeks	0	1	2
Wartość	3.0	5.0	7.0

Przykładowe tabele po wywołaniu funkcji:

tab1

Indeks	0	1	2
Wartość	2.0	4.0	6.0

tab2

Indeks	0	1	2
Wartość	3.0	5.0	7.0

tab3

Indeks	0	1	2
Wartość	6.0	20.0	42.0

Punktacja: 10 pkt.

